
DROBNIUCHNY (7) *ai*

o jasne.

sg m N drobniuchny (1). ◇ *A* drobniuchny (1). ◇ *I* drobniuchnym (1). ◇ *n G* drobniuchn(e)go (1). ◇ *pl A subst* drobniuchn(e) (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVII) – XVIII w.

Dem. i intens. od „drobny”:

1. *Rozdrobniony, złożony z wielkiej ilości jednakowych lub podobnych cząstek* (2) : Albo darn/ któryby był Sytem [= *sitem* ‘rodzaj trawy’] drobniuchnym przeroły. *Strum* M2.

Wyrażenie: »drobniuchny proch« (1): A gdy tho wślyftko [*rzeczy wonne*] w drobniuchny proch [*in tenuissimum pulverem*] ftłuczełz *Leop Ex* 30/36.

2. *Mały, niewielki pod względem rozmiarów; minutulus, minutissimus, perminutus* *Cn* (5) : CZąbr iełth ziołko niewielkie/ liłtheczki ma drobniuchne *FalZioł* I 143a, I 113d, 141c; *Vesculus, Málućzki/ fczupłuchny/ drobniuchny Mącz* [489]d. Lecz kto wie iż z onego drobniuchnego źiarnká gdy fię ná fłóńcu położy [...] rodzi fię robaczek co iedwab z siebie wije *SkarKaz* 84a.

Synonimy: 2. *maluczki, szczupłuchny.*

ZZie